

*Nem a fa sorsára vágyom én (így
állva) eldideregni egyhelyen;
engem az erdő szomjúsága úz —
puszták hátán, kavargó tengeren;*

*mint hullámhegyeken forgó halak,
erdő sűrűjén vágató vadak —
csak közöttetek vagyok igazán
boldog, csontjaim mélyéig szabad.*

MOLNÁR ZSOLT

KASSÁK LAJOSNAK

Kassák Lajosnak
(1964)

*Ha tehetném
cserjét kapnál tőlem
vérbélű tüskés
galagonyát
kövér epret is
ha volna kertem
mint egyszer
fenn a hegyen
a bányák fölött*

igaz nem láthattad

*vinnék büszke
lányvirágot
dústermetű
napraforgót*

*december van
sivatag virága
nyúlik ki az ablakon
szárazlábú
pikkelyes
kaktusz*

*de viszek
könnyű tésztát
puha kalácsot*

anyám kezei fonták

csillagosak

jószagúak

TURBÓK ATTILA

ELVÁGÓDSZ...

J. A. emlékére

*Elvágódsz; az ég meg se moccan.
A csillagok se látnak.
Megnyugodva végül meghajolsz
a hontalan homálynak.
És aztán: kutya vakkan,
a mindenség csikordul.
Nem értenek a fák, még
részegek volt-illatuktól.*

*A föld dobban csak néha,
eldobod egyetlen ruhád,
s mi nézzük árván — te parttalan —
a medrét mélyítő Dunát.*